

Література.

1. Більусько Я.К. Тенденції розвитку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування // Економіка АПК. - №7.-2010.-с.84-90.
2. Блоха А.В. Поліпшення забезпечення матеріально - технічними ресурсами аграрного виробництва // Економіка АПК. - 2009. - №2 - с. 56 - 60.
3. Клімова І. Інституції у регулюванні експорту сільськогосподарської продукції // Агроінком. - 2008. - № 4. - с. 12.
4. Малолаєткова О. Комбайни ... на голодному пайку / Оксана Малолаєткова. // Урядовий кур'єр. - 2009. - № 86 (3992). - 19 трав. – с. 7.
5. Пашинок Л.О. Джерела фінансування оновлення основних фондів та напрями їх вдосконалення // Формування ринкових відносин в Україні. - 2005, № 9. - С. 27-31.с. 67-98.

ШЛЯХИ ПОЛІПШЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

***БІЛЕЦЬКА К.Ю., ГУБАРЄВА М.В.,* СТУДЕНТИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА***

Сільське господарство є, безумовно, однією з найперспективніших галузей економіки України, але для свого успішного функціонування потребує зваженої та збалансованої підтримки держави. Підприємствам АПК для покращення власної матеріально-технічної бази та поповнення оборотних коштів потрібні кредитні ресурси, забезпечити які може банківський сектор.

Питання складного становища, подальший процес розвитку та джерела формування фінансових ресурсів сільськогосподарських підприємств є однією з найважливіших умов їх ефективного функціонування. Огляд наукових праць вчених-економістів свідчить про те, що проблемам пошуку джерел фінансування значну увагу приділяють В.К. Збарський, В. П. Горьовий, Г.М. Калетнік, Н.В. Пришляк, та багато інших вітчизняних науковців.

Метою статті є шляхи поліпшення державної фінансової підтримки сільського господарства.

Об'єктом дослідження є механізм підтримки сільського господарства як фактор сприяння створенню рівно сприятливих макроекономічних умов його відтворення у конкурентному ринковому середовищі.

* Науковий керівник – Поливана Л.А., ст. викладач

Обсяг коштів, що направляється на підтримку розвитку сільського господарства з Державного бюджету зростає з кожним роком, проте аграрний сектор економіки працює на межі збитковості, а особливо тваринництво.

На сьогодні державна підтримка сільськогосподарського виробника в Україні проводиться відповідно до цільових програм та обсягів їхнього фінансування, затверджених законом про Державний бюджет на поточний рік, а також шляхом пільгового оподаткування аграрних підприємств.

Український уряд вже підготував проект постанови «Про затвердження Порядку використання бюджетних коштів, спрямованих у 2009-2013 роках на підтримку підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення кредитів». На думку експертів, скорочення бюджетних витрат призведе до падіння рівня сільськогосподарського виробництва в поточному році.

В наш час державна підтримка сільського господарства має дуже важливе значення. Хоча збільшення її обсягів не стимулює товаровиробників до зростання обсягів та ефективності виробництва сільськогосподарської продукції. Ось чому фінансова підтримка має бути зорієнтована на стимулювання аграрного виробництва і надаватися передусім товаровиробникам, які забезпечують ефективне використання наявних ресурсів.

Аналіз показує, що заходи державної підтримки здійснюються безсистемно, не прив'язані до конкретних трансформаційних перетворень, які необхідно здійснювати в аграрному секторі. Відсутність системи взаємопов'язаних заходів знецінює і ті з них, які в системі могли б бути ефективними (пільгове кредитування, дотації). Найгострішими проблемами на селі продовжують залишатися занепад соціальної сільської інфраструктури, відсутність мотивації до праці, безробіття, бідність, трудова міграція та, як наслідок, обезлюднення сільської місцевості. Тому необхідно впровадити механізм державної підтримки, який би включав підтримку виробництва, підтримку створення ринкової інфраструктури та регулювання доходів товаровиробників у взаємозв'язку з підтримкою формування сприятливого життєвого середовища на селі. Для реалізації цього розроблена концепція механізму державної підтримки сільського господарства України, яка забезпечує трансформаційні перетворення комплексного системного характеру галузі та в сільському господарстві.

У системі державної підтримки агропромислового сектора

залишається ще багато невирішених проблем, які стосуються кредитної, цінової, регуляторної та страхової діяльності.

Отже, враховуючи обмеженість бюджетних коштів, слід обирати найприйнятніший варіант державної підтримки доходів сільськогосподарських товаровиробників, який би, з одного боку, стимулював їх до здійснення структурних змін і запровадження ефективніших технологій, а з іншого - не потребував би великих сум бюджетних коштів, особливо для нерентабельних підприємств.

З метою підвищення ефективності механізму державної підтримки сільського господарства та конкурентоспроможності його продукції одержали подальший розвиток критерії розподілу коштів бюджету, які полягають у застосуванні інтегрального коефіцієнта, що являє собою рейтингову оцінку кожного підприємства. Воно, в свою чергу, претендує на підтримку і передбачає врахування якісних показників (товарності, окушності витрат тощо).

Право користуватись державною підтримкою мають господарства, що дотримуються умов підвищення конкурентоспроможності продукції шляхом запровадження встановлених ресурсозберігаючих і ґрунтозахисних технологій, дотримання вимог законів плодозміни, нормативу собівартості тощо. З метою ефективною реалізації заходів державної підтримки у сфері розвитку аграрного ринку й управління розвитком сільських територій запропоновано удосконалити і розширити функції чинних та створити нові державні інститути: Аграрний фонд, Службу ринкової інформації, підрозділи з питань управління комплексним розвитком сільських територій в секретаріаті Кабінету Міністрів України тощо.

Грошові кошти держбюджету, що спрямовуються в розвиток сільського господарства, не повністю відповідають тим вимогам, які ставляться перед ним. В цій ситуації дуже складно сформувані необхідні фінансові ресурси для налагодження нормального процесу виробництва як в сільському господарстві, так і в інших галузях народного господарства.

Отже, грошові кошти держбюджету, що спрямовуються в розвиток сільського господарства, не повністю відповідають тим вимогам, які ставляться перед ним. За цих умов дуже складно сформувані необхідні фінансові ресурси для налагодження нормального процесу виробництва як в сільському господарстві, так і в інших галузях народного господарства. Тому в Україні невідкладного розв'язання потребує проблема створення потрібних умов, ефективного використання коштів державного бюджету, який

виділяється на підтримку АПК, є досконалості механізмів отримання і розподілу бюджетних коштів та дотримання бюджетної дисципліни при їх використанні.

Отже, цілеспрямована державна фінансова підтримка повинна забезпечити розвиток агропромислового комплексу як високорозвиненого, ефективно працюючого сектора економіки, а також визначальної умови успішного функціонування народногосподарського комплексу країни.

З огляду на вищевикладене постає питання про необхідність підвищення та забезпечення ефективності бюджетного регулювання розвитку українського агропромислового комплексу. Оскільки лише воно в змозі забезпечити поповнення обігових коштів сільськогосподарських товаровиробників, підвищити рівень їхньої платоспроможності, що сприятиме зростанню інвестиційної привабливості агропідприємств і дасть їм змогу бути позичальниками на ринку кредитних ресурсів та отримувати довгострокові кредити для технічного оснащення виробництва.

З цією метою необхідно всебічно нарощувати обсяги виробництва продукції, підвищувати ефективність функціонування агропідприємств на основі спеціалізації і концентрації виробництва, зміцнювати матеріально-технічну базу та застосувати новітні технології. Бюджетне регулювання агровиробництва й облаштування ринкової соціальної інфраструктури села повинні здійснюватися в напрямі скорочення тіншового обороту, розвитку аграрного ринку й сільських територій, фінансування інновацій, аграрної науки і освіти, а також підвищення ефективності секторів економіки, що забезпечують аграрну сферу держави ресурсами.

ПРО СТАБІЛЬНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ МОЛОКОПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ

***ГНАТЕНКО Є.П.,* АСПІРАНТ,
МИКОЛАЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ***

Розміщення молочного скотарства, рівень споживання молока та молочної продукції сприяли формуванню та розвитку молокопереробних підприємств в Україні. Але сучасний стан та

** Науковий керівник – Червен І.І., д.е.н., професор*